

Forst. t. L. om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer.

først ved dette Tidspunkt formene vi derfor, at man bør stille yderligere Krav til Skatteyderne end dem, der alt nu stilles til dem, idet vi isørigt dele den ovenfor fremsatte Anskuelse med Hensyn til Maaden, hvorpaa denne Beskæftning bør iværksættes.

Det er derfor vor Anskuelse, at Colonialloven bør forandres i den Retning, at Moderlandet under en eller anden Form overtager Udørelsen af det ifølge Commissionens Opgjørelse, naar Dens Forhold ordnes paa en forsvarlig Maade, fremkommende Understød af c. \$ 50,000, og at man dernæst, naar Overskud maatte fremkomme dels ved mulig indtrædende, gunstigere Conjunkturer, dels ved den eventuelle Stablering af nye Skatter bør søge en Refusion af saa stor en Del af denne Udgift, som man med Dens særlige Forhold for Die maatte ansee for rigtig, gennem den ved Colonialloven forbeholdte Berettigelse for Kongerigets Lovgivningsmagt til at fastsætte de vestindiske Øers Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder.

Stiller man sig dernæst det Spørgsmaal, under hvilken Form Understøttelsen fra Moderlandet forstændigst kunde ydes, eller med andre Ord, paa hvilket Punkt af Dens Budget Opmærksomheden fortrinsvis burde rettes, naar Tælen er om, at Moderlandet skal træde støttende til, da forekommer det os, at Tanken naturligt ledes hen paa en Institution, der under de nærværende Forhold liber af ikke ringe Mangler. Vi sigte herved til Militairstyrken paa Den, hvis hele Rekruteringsmaade for Befalingsmændenes Bedkommende er meget uheldig. Saaledes som nemlig Forholdet nu er, tilveiebringes, som bekendt, Officerscorpset i den vestindiske Hærstyrke gennem Secondlieutenanter af Moderlandets Hær, hvilke, forsaavidt de vise sig nogenlunde brugbare og ere villige dertil, efterhaanden avancere op til de høiere Charger, hvor de da forblive, saalænge de paa nogen Maade ere tjenstdygtige, eftersom Pensionsbyrden under de nærværende, økonomiske Forhold vækker store Betænkeligheder ved deres Afstedigelse. — Paa denne Maade erhverves imidlertid selvfølgelig i Reglen ikke gode Kræfter. Livet i længere Tid i det varme Klima virker som oftest sløvende og enerverende ogsaa paa Befalingsmændene, hvis Virksomhed er meget indskrænket og ensartet, ligesom de naturligvis ogsaa ofte i andre Retninger blive stærkt berørte af de Forhold, hvorunder de leve i Colonien, hvor det, som alt antydet i Commissionens Skrivelse til Finanzministeriet af 12te Februar d. A., netop er om at gjøre at have kraftige og resolute Mænd i Spidsen for den ringe Militairstyrke, for at denne i alvorlige Tilfælde kan optræde med den Sikkerhed, Kraft og Omhu, som er nødvendig. Endnu uheldigere stiller Forholdet sig for Underofficerernes Bedkommende, der udelukkende rekruteres af de Menige af Hærstyrken. Det tør nu vel i Almindelighed antages, at de Folk, der lade sig hverve til denne Tjeneste, ikke høre til den bedre Del af det værnepligtige Mandskab, men at det i Reglen er en Samling af Individier, der ikke have kunnet finde sig tilrette i Hjemmet eller have lidt Skibbrud paa de Forventninger og Planer, som de have næret der. Af en saadan Samling er det saare vanskeligt at skabe flinke Underofficerer, især da de i Reglen faa enhver Uddannelse som saadanne, hvad der kun yderst ufuldkomment kan gives dem i Hærstyrken, ligesom de ogsaa i denne komme til i længere Tid at tjene som Befalingsmand ligeoverfor tidligere ligestillede Kammerater. Disse Omstændigheder kunne ikke Andet end svække Befolkningens Tillid til den Beskyttelse for Liv og Eiendom, Militairstyrken kan ventes at yde, og som er et saa væsentligt Moment under Forhold, hvor en uciviliseret og derved uberegnelig Arbejderbefolkning har en saa overordentlig stor numerisk Overvægt over den besiddende Del af Befolkningen, som paa St. Croix. Vi — og i saa Henseende vide vi, at vi stemme overens med Commissionens tredie Medlem — maa derfor ansee det for saare heldigt, om en Forandring i disse Forhold kunde indtræde, hvad der naturligt vilde